

D E C I Z I E

În numele Legii

17 martie 2014

m. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Având în componența sa :

Președintele ședinței de judecată	V. Toma
Judecătorii :	V. Tripaduș, E. Rățoi
Grefier	D.Bugai, D. Balan
Cu participarea :	
Procurorului	Gh.Eremciuc, A.Formusatii
Avocatului	A.Țurcanu, I. Casian

A judecat în ordine de apel, în ședință publică, apelurile, declarate de către inculpata Țăruș Aurica și avocatul său Alexei Țurcanu și apelurile, declarate de părțile vătămate Guțanu Pavel și Starosta Ion, împotriva sentin ei judecătorești Ungheni din 11.01.2013, pe cauza penală în privința lui,

xxx, născută la xxx originară și domiciliată în or. xxx, cetățean al R.Moldova, studii superioare incomplete, executor judecătoresc, cetățean R.Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare a cauzei:

- în instanța de fond: 04.10.2011 -11.01.2013
- în instanța de apel: 08.02.2013- 11.04.2014

Procedura de citare a fost îndeplinită.

Inculpata xxx și avocatul său Alexei Țurcanu au susținut apelul, solicitând admiterea lui în sensul declarat.

Părțile vătămate xxx su susținut apelurile declarate și au solicitat admiterea lor.

Avocatul xxx, ce a reprezentat interesele părții vătămate xxx a susținut apelul, declarat de către xxx, solicitând admiterea lui.

Procurorul a pledat pentru respingerea apelului, depus de inculpata xxx ca nefondat, și admiterea apelurilor, înaintate de părțile vătămate xxx și xxx, ca întemeiate și legale.

Cercetând fondul apelurilor, Colegiul penal ,

A c o n s t a t a t :

1.Prin sentin a judecatoriei Ungheni din 11 ianuarie 2013, xxx a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunilor, prevăzute de art. 328 alin.(1) și art. 329 alin.(2) lit.b) Cod penal, cu numirea pedepsei pe:

- art. 328 alin.(1) Cod penal amendă 400 u.c. cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de administrare pe un termen de 3 ani.

- art. 329 alin.(2) lit.b) Cod penal amendă 500 u.c. cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de administrare pe termen

de 3 ani.

În temeiul art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, i s-a stabilit o pedeapsă definitivă sub formă de amendă în mărime de 800 u.c. (ceea ce constituie 16000 lei), cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de administrare pe termen de 4 ani.

Măsura preventivă a fost menținută obligarea de a nu părăsi localitatea pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Acțiunile civile, înaintate de către Guțanu Pavel și Starosta Ion, au fost admise în principiu, dar lăsate spre examinare în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse mai sus, instanța de fond a reținut, că, xxx, activând, conform ordinului Departamentului de Executare nr.79 din 01 august 2008, în funcție de șef-adjunct secție de executare a hotărîrilor cu caracter civil și administrativ a oficiului de executare Ungheni, în prezent executor judecătoresc, potrivit ordinului nr. 597 din 06.09.2010 a Ministrului Justiției, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu ca urmare a unei atitudini neglijente în următoarele circumstanțe:

Potrivit art. 7 Cod de executare „*Executorul judecătoresc este independent și se supune numai legii*” .

Art.2 din Legea privind executorii judecătorești stabilește că, „(1) *executorul judecătoresc este persoană fizică investită de stat cu competența de a îndeplini activități de interes public prevăzute de prezenta lege și de alte legi. În exercitarea atribuțiilor de serviciu executorul judecătoresc este exponentul puterii de stat. Doar executorul judecătoresc licențiat și investit în condițiile prezentei legi poate efectua executarea silită.*

(3)*Activitatea executorului judecătoresc se desfășoară în condițiile legii cu respectarea drepturilor și a intereselor legitime ale părților în procedura de executare și a altor persoane interesate, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de apartenența politică, de avere, de origine socială, sau de orice alt criteriu,,*

De către executorul judecătoresc xxx, prin încheierea din 08.02.2010, a fost aplicat sechestrul asupra casei de locuit din or. xxx, cod cadastral 9201114431.01, în cadrul procedurii executării nr.8-106/10, intentat întru executarea documentului executoriu nr.2-1263/08 din 08.12.2008, emisă de judecătoria Ungheni, privind încasarea de la xxx, în mod solidar, a sumei de 47343,00 lei și taxa de stat 1420,29 lei total 48763,29 lei. În procesul sechestrului, imobilul nominalizat a fost evaluat la prețul de 50000 lei. Potrivit art. 117 Cod de Executare „*Evaluarea bunurilor, supuse sechestrului se efectuează de către executorul judecătoresc la prețurile medii de piață din localitatea respectivă.*(2) *Dacă evaluarea bunurilor este dificilă ori debitorul sau creditorul nu este de acord cu valoarea bunului, determinată de executorul judecătoresc, acesta din urmă va antrena la evaluare un specialist din domeniu”.*

La data de 25.03.2010, în lipsa debitorului, căruia nu i-a fost adus la cunoștință evaluarea imobilului, și, care a fost lipsit de posibilitatea contestării prețului stabilit de executorul judecătoresc, a avut loc licitația, urmare cărui fapt, la 25.03.2010, executorul judecătoresc xxx a emis încheierea privind transmiterea bunului, nevîndut la licitație, creditorului urmăritor xxx și anume a casei de locuit și terenul aferent casei de locuit cu S-0,0987 ha, situată în or. xxx. Potrivit art. 3 din Legea privind executorii judecătorești „*Actul întocmit de executorul judecătoresc, în limitele competențelor sale legale, este act procesual de autoritate publică, are forța probantă, se prezumă a fi legal, iar în cazul cînd este întocmit în cadrul procedurii de executare, poate fi contestat în modul stabilit de Codul de executare.*” Imobilul nominalizat a fost realizat de catre cet.xxx cet.lui xxx, iar, ulterior, potrivit contractului de vânzare-cumparare din 08 noiembrie 2010 al casei de locuit, situate în or.xxx, cu S=83,05 m.p. și terenul aferent cu S=0,0987 ha, imobilul a fost vîndut cet.- lui xxx la prețul de 279777 lei. Luând în considerație cele expuse se constata divergența dintre prețul de piață al imobilului 279777 lei și pretul, stabilit de catre executorul judecătoresc de 50000 lei, circumstanța, ce a permis producerea unor urmări grave, sub forma de un prejudiciu în proporții deosebit de mari cet. Mihaiescu Elizaveta și Gutanu Pavel (abilitat cu dreptul de proprietate asupra imobilului potrivit contractului de înstrăinare a bunurilor cu condiția întreținerii pe viată din 16.01.2008).

Tot de catre xxx, fiind în exercitarea funcției de executor judecătoresc, la 21.10.2010, în lipsa debitorilor, cu încălcarea art.115 Cod de Executare, a fost întocmit procesul-verbal de sechestrul a bunurilor imobile cu numerele cadastrale 6041303.202 și 6041303.202.01, situate în sat.xxx, magazin format încăpere, subsol și terasă cu teren aferent, care aparțineau cu drept de proprietate cet. Petic Lilia și Petic Gheorghe. În procesul-verbal de sechestrul este specificată valoarea bunurilor imobile sechestrate în marime de 30 mii lei, fără, înșua, a se indica actele, în baza cărora au fost evaluate aceste bunuri. La 20.12.2010, executorul judecătoresc Aurica Țaruș desfășoară procedura de

licitație a bunurilor sechestrate, contrar prevederilor art.125 Cod de Executare, îngrădind astfel dreptul debitorilor de a vinde bunul la prețul de piață dorit, cu ulterioara vărsare a sumelor obținute din vânzare, nemijlocit la contul executorului judecătoresc. Potrivit procesului-verbal al licitației din 20.12.2010, construcția cod cadastral 6041303.202.01 cu S-35,7 m.p. și terenul cod cadastral 6041303.202 cu S-0,0036 ha, amplasat în sat.Milești, r.Nisporeni a fost realizat la prețul de 22700 lei. Conform raportului de evaluare nr.0278807 din 19.01.2011, asupra imobilului nominalizat, prețul de piață al construcției și terenului constituie 288000 lei. Luând în considerație cele expuse, se constată divergența dintre prețul de piață al imobilului 288000 lei și prețul stabilit de care executorul judecătoresc de 30000 lei, circumstanță ce a permis producerea unor urmări grave sub forma de un prejudiciu în proporții deosebit de mare proprietarilor Petic Lilia și Petic Gheorghe.

Tot ea, activând în funcție de executor judecătoresc, potrivit Ordinului nr.597 din 06.09.2010 a Ministrului Justiției, în virtutea cărui fapt într-o instituție de stat i-au fost acordate drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorităților publice, la executarea titlului executoriu nr. 2-1947/10 din 08.12.2010, emis de Judecătoria Ungheni, privind încasarea de la cet. Starosta Eduard în beneficiul lui Hanganu Veaceslav a datoriei în sumă de 400 euro, echivalent cu 6400 lei contrar art. 27 alin. (4) Cod de executare care prevede că „*executorul judecătoresc aplică măsurile de asigurare a acțiunii în limitele valorii revendicării din acțiune*”, la 08.10.2011 a dispus, prin încheiere, aplicarea sechestrului pe autocamionul de model "PEUGEOT J5" cu n/î UN AT 277 la prețul de 32000 lei, care aparține debitorului Starosta Eduard, și pe autocamionul de model „PEUGEOT J5” cu n/î UN AL 747 la prețul de 40000 lei, folosit în baza procurii de catre parintele debitorului Starosta Ion, proprietar fiind cet.xxx, deși, pentru asigurarea revindicării era suficienta

sechestrarea unui singur autocamion. În așa mod, s-a dispus sechestrarea unor bunuri, valoarea totală a carora, depășește vadit valoarea revendicării din acțiunea respectivă, inclusiv a unui bun, care nu aparține debitorului. În baza încheierii respective, la 25.10.2010, autocamionul de model „PEUGEOT J5” cu n/î UN AL 747, care era folosit de către Starosta Ion, a fost reținut, fiind sechestrat de către executorul judecătoresc A.Țaruș, din care motiv Starosta Ion nu a putut folosi autocamionul pentru necesități personale în activitatea de zi, suferind prejudiciu considerabil pentru d-lui, inclusiv faptul aflării în autocamion a produselor în sumă de 2500 lei.

3.1. În termen, la data de 21.01.2013, împotriva sentinței a depus apel inculpata xxx și apărătorul său Țurcanu Alexei, ce consideră, că sentința este ilegală, din motivul încălcării legii și contravine materialelor cauzei.

În motivarea apelului se invocă, că pe epizodul lui Petic Gheorghe și Petic Lilia, instanța a considerat, că acțiunile executorului judecătoresc întrunesc toate semnele infracțiunii, prevăzute de art. 329 alin.2) lit. b) Cod penal, inclusiv prezența unor urmări grave, sub formă de un prejudiciu în proporții deosebit de mari. În realitate, însă, instanța nu a luat în considerație, că executorul judecătoresc în procedura de executare, a organizat o licitație, care nu a fost finalizată. Procedura de executare la fel nu a fost finalizată, adică, deși xxx și xxx nu au achitat datoria, bunurile rămân sub urmărire în modul, stabilit de lege. La momentul xxx sunt proprietari și se folosesc de imobilul cu numărul cadastral 6041303.202 și 6041303.202.01, situat în s. xxx, și, deci, nu se poate de vorbit despre o lezare a dreptului lor de proprietate. Menționează, că toate actele procedurale, emise de către executorul judecătoresc, sunt emise în baza legii. Calificativul „Urmări grave” este parte componentă a laturii obiective a infracțiunii date. Infracțiunea, prevăzută de art. 329 CP, este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul producerii urmărilor grave. Obiectiv partea vătămată Petic Lilia și Petic Gheorghe nu au fost lipsiți de proprietate, nu au fost prejudiciați material și, deci, nu sunt prezente elementele laturii obiective ale infracțiunii.

Referitor la epizodul privind procedura de executare față de debitorul xxx, parte vătămată fiind recunoscut xxx, consideră, că instanța urma să țină cont de toate circumstanțele, legate de executarea documentelor executorii în privința lui Starosta Eduard. În special și de faptul, că partea vătămată Starosta Ion nu a fost parte în procesul de executare, că în încheierea de asigurare a executării nu era indicat ridicarea mijlocului de transport sau reținerea lui. Menționează, că ea nu poartă răspundere pentru faptul, că la 25.10.2010 colaboratorii Poliției Rutiere Ungheni au reținut mijlocul de transport „Peugeot J5”, nr. de înmatriculare UNAL 747, ea nefiind informată, despre faptul reținerii și ridicării mijlocului de transport, indicat mai sus. Ține de competența și obligația colaboratorilor de poliție să execute întocmai actele juridice, venite în adresa lor. În cazul dat, erau obligați să verifice, cine era proprietarul unității de transport și, în caz de constatare, că unitatea de transport nu-i aparține persoanei, indicate în încheierea executorului judecătoresc, aceste trebuia informat corespunzător. Invocă, de asemenea, că latura obiectivă a infracțiunii, prevăzute de art. 328 al. (1) CP, se realizează prin săvârșirea de către persoană a unor acțiuni, care depășesc limitele și drepturile, acordate prin lege. În acest context menționează, că încheierea privind asigurarea executării documentului executoriu a fost emisă în baza art.art. 22,63,66,74,94 Cod de executare. Prin prizma normelor de drept indicate, apelanții menționează, că executorul judecătoresc nu a depășit atribuțiile sale, precum nu a depășit nici drepturile sale. Un alt indicator al laturii obiective a infracțiunii menționate este cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. La acest capitol menționează, că nu au fost cauzate daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. Consideră, că indicele calificativ cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice nu s-a confirmat prin probe, or, după cum rezultă din materialele cauzei proprietarul autocamionului de model „Peugeot J5” cu nr. de înmatriculare UNAL 747 este Eșanu Nicolai, căruia drepturile nu i-au fost încălcate. Starosta Ion este în posesia unei procuri, semnată de proprietarul N.Eșanu, ce prevede următoarele împuterniciri: a depune și a primi acte, dreptul de donație, schimb, gaj, comodat și locațiune. Astfel, Starosta Ion nu are dreptul legal de proprietate, nu are nici dreptul de folosință a acestui camion, or, nu pot fi lezate drepturile unei persoane, dacă această persoană nu are așa drepturi. Consideră, că nu a fost dovedită nici prezența laturii subiective, or, nu a existat intenția executorului judecătoresc de a leza drepturile unei sau alte persoane, nefiind probată prin nimic intenția directă sau indirectă de a leza drepturile proprietarului unității de transport „Peugeot J5” cu nr. de înmatriculare UNAL 747. Intenția a fost de a respecta legea, de a realiza dreptul creditorului la executarea hotărârii judecătorești. Instanța a considerat dovedită vina în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 328 al. (1) CP, deși nu există nici o probă privitor la mărimea prejudiciului cauzat părții vătămate.

Privitor la epizodul cu partea vătămată xxx, consideră, că instanța urma să țină cont de circumstanțele de fapt și de drept, în care s-a produs executarea documentelor executorii. Aceste circumstanțe sunt următoarele: La 05.11.2009 a fost primit spre executare documentul executoriu nr. 2-1263/08, emis de judecătoria Ungheni la 08.12.2008 privind încasarea de la xxx și xxx în beneficiul lui xxx a sumei de 48763,29 lei, cu acordarea termenului de executare benevol de 15 zile. Încheierea a fost înmănată contra semnătură lui Guțanu Pavel la 05 noiembrie 2009, fapt confirmat prin semnătura lui, nu a fost contestată și respectiv are caracter legal, obligatoriu și executoriu. A fost intentată procedura de executare 8-107/09 (8-662/2010). Toate acțiunile pe această procedură au fost întreprinse în conformitate cu Codul de executare, valabil la momentul executării și nicidecum după modificările din 02.07.2010, în vigoare din 07.09.2010. La 08.02.2010 a fost întocmit proces-verbal de sechestrare. xxx nu a fost prezent, iar xxx a refuzat semnarea actului, fapt consemnat în procesul-verbal. Procesul-verbal a fost întocmit în trei exemplare, unul fiind înmănat lui xxx. Procesul-verbal nu a fost contestat, astfel, în temeiul art. 122 al. (1) Cod de executare (redacția veche), bunul a fost expus la licitație pentru data de 10.03.2010 și nu la 25.03.2010, după cum susține procurorul. În conformitate cu art. 125 al. (1) Cod de executare (redacția veche) anunțul a fost publicat în ziarul local „Expresul de Ungheni”. Deoarece la licitație nu a fost înregistrat nici un participant, la 10.03.2010 a fost emisă încheierea privind organizarea unei noi licitații. Încheierea a fost expediată părților, care nu a fost contestată. La 25.03.2010 imobilul, în baza art. 136 al. (1) Cod de executare, a fost transmis creditorului Mihăiescu Veronica, diferența de preț în sumă de 1236,71 lei fiind restituiți proprietarului xxx. La momentul aplicării sechestrului, februarie 2010, în casa de pe str. Z.Arboare,42, nu locuia nimeni. Nu s-a luat în considerație circumstanțele procedurii de executare și anume: imobilul a fost transmis creditorului la prețul de 50000 lei, care la rîndul ei l-a înstrăinat altei persoane- Lișciuc Vitalie tot la prețul de 50000 lei. Faptul, că, ulterior, Lișciuc a înstrăinat imobilul dat la prețul de 279777 lei, nu are nici o tangență la xxx, or, prețul de piață a apărut în cadrul altor contracte civile, la care ea n-are nici o atribuție. Transmiterea bunului către creditor a fost o acțiune legală, era prevăzută de art. 136 Cod de executare (redacția veche). S-a

trecut cu vederea faptul, că Guțanu Pavel în procedura de executare avea calitatea de debitor solidarși, în această calitate, nu s-a folosit de drepturile sale de a contesta actele executorului judecătoresc, astfel încât aceste acte au devenit legale, obligatorii și executorii. Unul din argumentele învinuirii se referă la faptul, că executorul judecătoresc nu a efectuat expertiza bunului, făcându-se referire la prevederile art. 117 Cod de executare. În acest context, menționează, că procedura de executare s-a desfășurat în perioada noiembrie 2009 – aprilie 2010, însă xxx a fost pusă sub învinuire pentru încălcarea art. 117 Cod de executare (redacția nouă- în vigoare din 07.09.2010), care respectiv produce efecte juridice doar după data intrării în vigoare, deci după 07.09.2010. Se mai invocă, că contrar art. 6 al. (5) al Legii privind executorii judecătorești, de către procuror, prin ordonanță proprie, în lipsa autorizației judecătorului de instrucție, au fost ridicate procedurile de executare nr. 8-107-10 în privința debitorului xxx. Totodată se solicită de a lua atitudine față de încălcările normelor procesuale admise de prima instanță și anume: sentința nu cuprinde analiza și aprecierea obiectivă și completă a probelor, ci o simplă descriere a lor, nu au fost combătute argumentele apărării, la baza învinuirii au fost puse norme de drept care nu erau valabile la data săvârșirii acțiunilor, concluziile instanței sunt în contradicție cu materialele cauzei.

Solicită admiterea apelului, casarea totală a sentinței cu pronunțarea unei hotărâri noi pe cauză, prin care să fie achitată..

3.2. În termen sentința a fost atacată cu apel de către partea vătămată xxx care critică sentința în partea încasării prejudiciilor suportate.

În motivarea apelului partea vătămată indică, că instanța de judecată, cu derogare de la cerințele art. 387 alin.3) CPP RM, a admis acțiunea civilă în principiu, dar a fost lăsată spre examinare în ordinea procedurii civile. Menționează, că legea prevede ca numai în cazuri excepționale, când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor convenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită în principiu acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă. Consideră, că în cazul său nu există situații excepționale, suma pagubei atât materială cât și morală, este stabilită. Practic instanța a găsit o modalitate de tergiversare a procesului civil și încălcării drepturilor sale constituționale și art. 1 CPP RM, care determină noțiunea și scopul procesului penal.

Solicită admiterea apelului și modificarea sentinței în parte, ce privește latura civilă cu aplicarea unei dispoziții privitor la repararea pagubei, aduse lui în trzultatul acțiunii criminale a lui xxx.

3.3. Împotriva sentinței a depus apel și partea vătămată Guțanu Pavel, ce consider sentința ilegală în partea , ce se referă și acțiunea civilă. Menționează, că instanța a avut suficiente probe și teme de drept de a satisface acțiunea, înaintată de el, atât în plan material cât și moral, deoarece din cauza acțiunilor ilegale a condamnatei Țăruș Aurica, el a rămas fără casă, fapt ce i-a generat grave suferințe psihice. Cauza s-a examinat pe parcursul a câtorva ani și examinarea din nou a acțiunii civile în procedura civilă general i-I va cauza în continuare suferințe psihice și cheltuieli material.

Solicită admiterea apelului, casarea sentinței în parte, ce se referă la acțiunea civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă acțiunea civilă, înaintată de către el, cu atribuirea în folosul lui a imobilului nr. xxx și încasarea de la xxx în beneficiul lui a prejudiciului moral în mărime de 50000 lei.

4. Verificând argumentele, invocate în apeluri, audiind participanții la proces, Colegiul penal ajunge la concluzia de admitere a apelului, declarat de către inculpații xxx și apărătorul ei și de respingere a apelurilor, declarate de către părțile vătămate..

Conform art. 415 al. (1) p.2) CPP, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 al. (2) CPP, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.*

Soluția Colegiului penal se întemeiază pe dispozițiile art. 413-414 CPP al RM și pe Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel” nr.22 din 12.12.2005 (cu modificările ulterioare), în temeiul cărora instanța de apel, la judecarea apelului, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor, examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi, prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele, administrate de instanța de fond, dispunând de dreptul procedural de a le da o nouă apreciere.

Cu referire la **p.14.1.1** al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM citate mai sus, care indică la faptul că apelul este o continuitate a judecării cauzei, instanța de apel, întru respectarea acestor indicații, la demersul apărării, a considerat oportun reluarea cercetării judecătorești cu audierea nemijlocită în instanța de apel a inculpatei, părților vătămate, martorilor solicitați, cât și cercetarea nemijlocită a probelor, anexate la dosar.

Prin sentința judecătorei Ungheni din 11.01.2013 xxx a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunilor, prevăzute de art. 328 al. (1) și art. 329 al. (2) lit.b) Cod.

Însă, concluzia instanței de fond privind vinovăția lui xxx nu se racordă la probele cauzei, cercetate de judecată.

Conform prevederilor art. 389 al.(1) CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în cazul, în care, în urma **cercetării judecătorești**, vinovăția inculpatului a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Colegiul penal reține și prevederile art. 101 al. (3) CPP, care stipulează, că pentru *instanța de judecată nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită*, de care, în opinia Colegiului, instanța de fond nu a ținut cont.

După evaluarea integrală a probelor prezentate în ședința de apel, Colegiul penal ajunge la concluzia, că există dubii rezonabile în ceea ce privește vinovăția inculpatei Țăruș Aurica Vasile în săvârșirea infracțiunilor, prevăzute de art. 328 al. (1) și art. 329 al. (2) lit. b) Cod penal.

Epizodul în raport cu partea vătămată Petic Lilia și Petic Gheorghe, pe care acțiunile lui Țăruș Aurica au fost încadrate în baza art. 329 al. (2) lit. b) Cod penal.

Potrivit rechizitoriului (f.d. 173-174 vol.1), Țăruș Aurica se învinuiește în faptul, că fiind în exercitarea funcției de executor judecătoresc, la 21.10.2010, în lipsa debitorilor, cu încălcarea art.115 Cod de Executare, a fost întocmit procesul-verbal de sechestrul a bunurilor imobile cu numerele cadastrale 6041303.202 și 6041303.202.01, situate în xxx, magazin format încăpere, subsol și terasă cu teren aferent, care aparțineau cu drept de proprietate cet. xxx. În procesul-verbal de sechestrul este specificată valoarea bunurilor imobile sechestrate în marime de 30 mii lei, fără, însă, a se indica actele, în baza cărora au fost evaluate aceste bunuri. La 20.12.2010, executorul judecătoresc xxx desfășoară procedura de licitație a bunurilor sechestrate, contrar prevederilor art.125 Cod de Executare, îngrădind astfel dreptul debitorilor de a vinde bunul la prețul de piață dorit, cu ulterioara vărsare a sumelor obținute din vânzare, nemijlocit la contul executorului judecătoresc. Potrivit procesului-verbal al licitației din 20.12.2010 construcția cod cadastral 6041303.202.01 cu S-35,7 m.p. și terenul cod cadastral 6041303.202 cu S-0,0036 ha, amplasat în sat.Milești r.Nisporeni a fost realizat la prețul de 22700 lei. Conform raportului de evaluare nr.0278807 din 19.01.2011, asupra imobilului nominalizat, prețul de piață al construcției și terenului constituie 288000 lei. Luând în considerație cele expuse, se constată divergența dintre prețul de piață al imobilului 288000 lei și prețul stabilit de care executorul judecătoresc de 30000 lei, circumstanță, ce a permis producerea unor urmări grave sub forma de un prejudiciu în proporții deosebit de mare proprietarilor Petic Lilia și Petic Gheorghe.

Astfel, organul de urmărire penală constată, că prin acțiunile sale intenționate xxx, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu în calitate de executor judecătoresc, ca urmare unei atitudini neglijente și neconștiincioase, cauzând daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice după indicele: **cu alte urmări grave**, ceea ce constituie o infracțiune, prevăzută de **art. 329 al. (2) lit. b) Cod penal**.

Fiind audiată în ședința instanței de apel, inculpata xxx în privința epizodului de sechestrul și scoaterea la licitație a magazinului, aflat în satul Milești, r-l Nisporeni, a declarat următoarele: La data de 21.10.2010, împreună cu creditorul urmăritor, au mers la fața locului. La locul aflării bunurilor s-a constatat, că magazinul era arendat, Le-a fost prezentat contractul de arendă, încheiat între Petic L și arendaș, înregistrat la notar. În acel contract era indicată suma încăperii de 30.000 lei. Construcția în cauză nu era finisată. La stabilirea prețului au convenit împreună cu creditorul, care era locuitor al satului, și cunoaște prețurile de vânzare din localitate, cât și în prezența arendașului. Părțile au fost întrebare, dacă este necesară prezența unui expert, însă, creditorul a refuzat și a căzut de acord cu suma stabilită. Procesul-verbal a fost expediat cu aviz de recepție lui Petic L. și nu a fost contestat. Conform Codului de executare, când nici una din părți în procedura de executare nu contestă prețul, atunci prețul se prezumă a fi corect. Datoria lui Petic L. față de debitor era de 83.000 lei. Bunul nu i-a fost transmis până în prezent creditorului urmăritor și procedura e neexecută. Despre a doua licitație a înștiințat părțile prin aviz recomandat, procesul-verbal fiindu-i expediat la data de 21.12.2010 contra semnătură. Numai magazinul era înregistrat pe numele lui Petic P., anume din acest motiv a fost pus sechestrul pe el. Bunul imobil din Ungheni nu este înregistrat după ea. (f.d. 306-308 vol.2).

Partea vătămată xxx în ședința instanței de apel a declarat, că deține în proprietate un magazin, amplasat în xxx. Din cauza unor datorii, avute față de bănci a câte 30.000 lei la fiecare, executorul judecătoresc xxx a depozitat-o ilegal de el. Consideră, că imobilul a fost realizat la un preț mult mai mic, decât cel cu care a fost evaluat. A declarat, că la acel moment magazinul era dat în arendă timp pe 2 ani, dar arendașul nu putea lucra, deoarece era amenințat de xxx. Arendașul îi plătitse doar suma de 17.500 lei, însă convenise la suma de 42.000 lei. Astfel, prin acțiunile ilegale a lui xxx i s-a cauzat un prejudiciu considerabil în sumă de 24.000 lei, ce constituie venitul ratat. La fel pretinde și la prejudiciu moral, deoarece a fost stresată și nu a putut lucra. Fără a fi informată, conform legislației în vigoare, la 20.12.2010 a fost petrecută licitația, unde magazinul a fost realizat la prețul de 22.700 lei cetățeanului Crăciun Dumitru. A declarat, că nu a fost informată despre acțiunile lui xxx. și nici nu a fost prezentă la punerea sechestrului asupra magazinului. Despre aceasta a informat-o arendașul imobilului, astfel, ea la timp s-a adresat la procuratură și înregistrarea la cadastru a fost stopată. În prezent imobilul este în proprietatea ei, bunul imobil fiind proprietatea ei până în prezent, iar persoana, care dorea să cumpere magazinul, nu are pretenții. A recunoscut, că pînă în prezent nu a achitat datoria avută la două bănci a câte 30000 lei la fiecare. A menționat, că xxx i-a propus să achite benevol datoria, ultima explicându-i, că dacă nu va achita datoria, magazinul se va sechestrul și va fi vândut. A explicat, că împreună cu soțul mai dețin alte bunuri: ca apartament și mașină, care este oformată în bază de procură, însă, xxx singură a hotărât, că magazinul poate fi vândut. **Dacă nu era întors la timp magazinul, atunci i se pricinuia prejudiciu.** Nu a înaintat acțiune civilă. Acum, însă, are pretenții de 24000 lei.(f.d. 276-278 vol.2)

Apreciind probele acumulate și administrate în ședință, instanța ajunge la concluzia, că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

Conform art. 52 Cod penal, *se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.*

Latura obiectivă a infracțiunii de neglijență în serviciu, infracțiune, ce i se incriminează inculpatei Țăruș Aurica, include următoarele trei semne:

- 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de îndeplinire necorespunzătoare sau în inacțiunea de neîndeplinire a obligațiilor de serviciu;
- 2) **urmările prejudiciabile, și anume – daune în proporții mari, cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice;**
- 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Colegiul penal reține și faptul, că **infracțiunea**, specificată la art. 329 Cod

penal, este o **infracțiune materială**. Ea se **consideră consumată din momentul survenirii daunelor în proporții mari** intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

În acest context, concluzia instanței de fond de condamnare a inculpatei pe acest episod este una pripită, eronată, fără a se lua în considerație, că în speță nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, prevăzute de art. 329 al. (2) lit. b) Cod penal.

Așa, nu s-a luat în considerație, că executorul judecătoresc, în procedura de executare, a organizat o licitație, care, însă, nu a fost finalizată. Procedura de executare la fel nu a fost finalizată, adică, până în prezent Petic Lilia și Petic Gheorghe sunt proprietari și se folosesc de imobilul cu numărul cadastral 6041303.202 și 6041303.202.01, situat în s. xxx, și, deci, nu se poate de vorbit despre o lezare a dreptului lor de proprietate.

Însăși, partea vătămată Petic Lilia a recunoscut în ședința instanței de apel, că **dacă nu era întors la timp magazinul, atunci i se pricinuia prejudiciu**.

Potrivit rechizitoriului, lui xxx i se incriminează, că și-a **îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu în calitate de executor judecătoresc, ca urmare unei atitudini neglijente și neconștiincioase, cauzând daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice după indiciile: **cu alte urmări grave și anume** prin producerea unor urmări grave sub forma de un prejudiciu în proporții deosebit de mare proprietarilor xxx și xxx.**

Însă, după cum s-a constatat în ședința de judecată, obiectiv, partea vătămată xxx și xxx nu au fost lipsiți de proprietate, nu au fost prejudiciați material și, deci, **nu este prezent semnul obligatoriu al laturii obiective** ale infracțiunii de neglijență în serviciu și anume – **daune în proporții deosebit de mari**, cauzate intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice xxx și xxx, or, pe cauză nu este prezentă latura obiectivă a infracțiunii, prevăzute de art. 329 al. (2) lit. b) Cod penal.

Mai mult, instanța reține, că nevinovăția inculpatei se confirmă și de materialele procedurii de executare, din care se deduce, că **xxx în calitatea sa de executor judecătoresc a acționat în scopul executării obligațiilor de serviciu**.

Așa, primind în procedură tilurile executorii: nr. 2- 196710 din 14.07.2010 emis de judecătoria Ungheni privind încasarea de la II „Petic Lilia” a datoriei de **3068,70 lei**, nr. 2p/o-2016/2010 privind încasarea de la Petic Lilia în beneficiul A.E.Î.C „Popîrteni” a sumei de **37084,04**, emis de judecătoria Ungheni , nr.2p/o-84/2010, emis de judecătoria or. Nisporeni privind încasarea de la Petic Lilia în beneficiul Asociației de împrumut a cetățenilor „ Mileștii Mari” a sumei de **23929,80 lei**, nr. 2p/o-83/2010 privind încasarea de la Petic Gheorghe în beneficiul Asociației de împrumut a cetățenilor „ Mileștii Mari” a sumei de **19274,69 lei**(f.d. 28, 29,33,35 vol.1), la **13.08.2010** și 18.10.2010 au fost intentate proceduri de executare.

Debitorii **xxx i s-a propus benevol** să execute cerințele documentelor executorii, fapt recunoscut de către partea vătămată și în instanța de apel, însă ea nu și-a onorat obligațiile avute.

Deoarece debitoarea în mod benevol nu a achitat datoriile, bunul imobil din s. Milești, r-nul Nisporeni, pus sub sechestru prin procesul-verbal din **21.10.2010**, a fost scos la licitație. Anunțul privind licitația, ce a fost preconizată pentru data de **22.11.2010**, iar mai apoi pentru data de **20.12.2010**, în legătură cu faptul că prima licitație nu a avut loc, a fost publicat în „ Monitorul Oficial”, unde a fost reflectat și la ce preț este scos la licitație bunul imobil (f.d. 38,39, 40 vv vol.1), și dacă xxx și xxx nu erau de acord cu pețul bunului, scos la licitație, ei nu erau lipsiți de dreptul de a contesta acțiunile executorului judecătoresc în instanța de judecată în modul prevăzut de lege, drept, de care ultimii au beneficiat și prin încheierea judecătoriai Ungheni din 29.04.2011 a fost respins demersul executorului judecătoresc xxx privind confirmarea procesului-verbal al licitației din 20.12.2012.

Acțiunile, întreprinse de executorul judecătoresc indică la **intenția** ei de a fi executate hotărârile judecătorești, deci, de îndeplinire corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu, dar nu de cauzare de prejudicii părților vătămate xxx și xxx.

Mai mult, instanța reține, că, deși au trecut mai mult de trei ani, până în prezent procedurile de executare nu sunt finalizate, hotărârile judecătorești, pronunțate încă în anul 2010, neexecutate, fapt recunoscut de însăși xxx în ședința instanței de apel.

În condițiile, când fapta inculpatei xxx pe acest episod nu întrunește elementele infracțiunii de neglijență în serviciu, fiind lipsă latura obiectivă a infracțiunii, ea urmează a fi achitată și, deci, sentința se va desființa cu pronunțarea unei hotărâri noi de achitare.

Conform art. 390 al. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, **dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, se adoptă sentința de achitare**.

Epizodul în raport cu partea vătămată xxx, acțiunile lui xxx fiind încadrate în baza art. 329 al. (2) lit.b) Cod penal

De către organul de urmărire penală xxx se învinuiește în faptul, că, *activând, conform ordinului Departamentului de Executare nr.79 din 01 august 2008, în funcție de șef-adjunct secție de executare a hotărârilor cu caracter civil și administrativ a oficiului de executare Ungheni, în prezent executor judecătoresc, potrivit ordinului nr. 597 din 06.09.2010 a Ministrului Justiției, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu ca urmare a unei atitudini neglijente în următoarele circumstanțe:*

Potrivit art. 7 Cod de executare „Executorul judecătoresc este independent și se supune numai legii” .

Art.2 din Legea privind executorii judecătorești stabilește că, „(1) executorul judecătoresc este persoană fizică investită de stat cu competența de a îndeplini activități de interes public, prevăzute de prezenta lege și de alte legi. În exercitarea atribuțiilor de serviciu executorul judecătoresc este exponentul puterii de stat. Doar executorul judecătoresc, licențiat și investit în condițiile prezentei legi,

poate efectua executarea silită.

(3) Activitatea executorului judecătoresc se desfășoară în condițiile legii, cu respectarea drepturilor și a intereselor legitime ale părților în procedura de executare și a altor persoane interesate, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de apartenența politică, de avere, de origine socială, sau de orice alt criteriu.,.

De către executorul judecătoresc xxx, prin încheierea din 08.02.2010, a fost aplicat sechestrul asupra casei de locuit din or. xxx, cod cadastral 9201114431.01, în cadrul procedurii executării nr.8-106/10, intentat întru executarea documentului executoriu nr.2-1263/08 din 08.12.2008, emisă de judecătoria Ungheni, privind încasarea de la xxx și xxx, în mod solidar, a sumei de 47343,00 lei și taxa de stat 1420,29 lei total 48763,29 lei. În procesul sechestrului, imobilul nominalizat a fost evaluat la prețul de 50000 lei. Potrivit art. 117 Cod de Executare „Evaluarea bunurilor, supuse sechestrului se efectuează de către executorul judecătoresc la prețurile medii de piață din localitatea respectivă.(2) Dacă evaluarea bunurilor este dificilă ori debitorul sau creditorul nu este de acord cu valoarea bunului, determinată de executorul judecătoresc, acesta din urmă va antrena la evaluare un specialist din domeniu”.

La data de 25.03.2010, în lipsa debitorului, căruia nu i-a fost adus la cunoștință evaluarea imobilului, și, care a fost lipsit de posibilitatea contestării prețului, stabilit de executorul judecătoresc, a avut loc licitația, urmare cărui fapt, la 25.03.2010, executorul judecătoresc xxx a emis încheierea privind transmiterea bunului, nevîndut la licitație, creditorului următor xxx și anume a casei de locuit și terenul aferent casei de locuit cu S=0,0987 ha, situată în or. xxx. Potrivit art. 3 din Legea privind executorii judecătorești „Actul întocmit de executorul judecătoresc, în limitele competențelor sale legale, este act procesual de autoritate publică, are forța probantă, se prezuma a fi legal, iar în cazul cînd este întocmit în cadrul procedurii de executare, poate fi contestat în modul stabilit de Codul de executare.” Imobilul nominalizat a fost realizat de către cet.xxx cet.lui xxx, iar, ulterior, potrivit contractului de vânzare-cumpărare din 08 noiembrie 2010 al casei de locuit, situate în or.xxx, cu S=83,05 m.p. și terenul aferent cu S=0,0987 ha, imobilul a fost vîndut cet. lui xxx la prețul de 279777 lei. Luând în considerație cele expuse, se constată divergența dintre prețul de piață al imobilului 279777 lei și prețul, stabilit de către executorul judecătoresc de 50000 lei, circumstanța, ce a permis producerea unor urmări grave, sub forma de un prejudiciu în proporții deosebit de mare cet. xxx și xxx (abilitat cu dreptul de proprietate asupra imobilului potrivit contractului de înstrăinare a bunurilor cu condiția întreținerii pe viața din 16.01.2008).

Astfel, organul de urmărire penală constată, că prin acțiunile sale intenționate xxx, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu în calitate de executor judecătoresc, ca urmare unei atitudini neglijente și neconștiincioase, cauzând daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor, ocrotite de lege ale persoanelor fizice după indicele: **cu alte urmări grave**, ceea ce constituie o infracțiune, prevăzută de **art. 329 al. (2) lit. b) Cod penal**.

În ședința instanței de apel inculpata xxx a declarat, că susține declarațiile depuse la instanța de fond, prin care nu s-a recunoscut vinovată în cele incriminate, deoarece nu a comis nici o încălcare de lege. Suplimentar la epizodul cu înstrăinarea imobilului lui xxx a declarat următoarele: După cum a aflat, ulterior, de la proprietarul xxx, casa a fost reparată capital. Casa a fost cumpărată conform contractului de vânzare-cumpărare la data de 25.05.2010 de la xxx și a înstrăinat-o la 08.11.2010 lui xxx. I-a povestit, că la casă au fost făcute multe îmbunătățiri, deoarece avea intenția să locuiască în ea, însă, în noiembrie a fost nevoit să o vîndă, deoarece avea nevoie de un tratament costisitor, fiindcă a fost implicat într-un accident rutier. Inculpata a declarat, că de nenumărate ori, l-a invitat pe Leașciuc în ședința de judecată, însă acesta nu putea să se prezinte, deoarece avea contract de muncă peste hotare. Starașciuc a fost audiat în instanța de fond și a explicat, că, despre vânzarea casei știa, anunțul fiind dat la televiziune, costul căreia era de 20.000 euro și în urma negocierilor a cumpărat-o cu 17.000 euro. La momentul sechestrării, casa era într-o stare nelocuibilă, nu erau ferestre și uși, nu era sobă și într-o porțiune a tavanului erau găuri. Înăuntru nu era nimic mobilier. Cheia a luat-o de la vecină. La cadastru era la evidență. Conform evaluării costul casei era de 30.000 lei. Prezența expertului nu a fost cerută de către părți la evaluarea casei. Declară, că atât debitorul cât și creditorul au fost informați în scris despre data și locul sechestrului, ambii fiind anunțați prin telegrame cu aviz de recepție. A fost prezentă xxx, xxx, nu s-a prezentat. Ambii aveau statut de debitor și, astfel, la Biroul de Executare au fost intentate 2 proceduri de executare. Lui xxx, i-a fost înmănată sub semnătură încheierea privind intentarea procedurii de executare, ce a fost confirmat de către el și în ședința de judecată. Procesul-verbal de sechestrul a fost expediat părților, dar nu a fost contestat. După evaluarea bunurilor, xxx a fost chemat la birou, însă nu s-a prezentat. Proprietara casei- E.Mihaescu, la fel a fost anunțată. Despre efectuarea licitației anunțul urma să fie publicat într-un ziar mai răspândit, așa că anunțul privitor la locul și data efectuării licitației a fost publicat în ziarul mai răspândit local „Expresul.” Explică, că reprezentantul creditorului următor - Ursu, a depus o cerere privitor la restituirea documentului executoriu, unde Guțanu P. avea calitatea de debitor. La data de 12.02.2010, în conformitate cu Codul de executare, acest document a fost restituit debitorului, iar procesul-verbal a fost restituit la data de 08.02.2010 lui xxx., încheierea nefiind atacată. În timpul petrecerii licitației debitor rămânând doar xxx.

Martorul xxx, audiat la demersul părții apărării a declarat în instanța de apel, că în anul 2010, în baza procurii, reprezenta interesele lui xxx și anume pe cauza civilă privitor la încasarea prejudiciului de la xxx. în folosul lui xxx. În urma acestei hotărîri a fost emis titlu executoriu și intentată procedura de executare. Mai tîrziu cunoaște, că s-a aplicat sechestrul pe bunul imobil în litigiu, ulterior, fiind expus de două ori la licitație. La anunțarea licitației nu s-a înregistrat nici un participant și licitația nu a avut loc. La cererea creditorului următor, el, ca reprezentant legal, a depus cerere după a doua licitație, pentru a-i fi transmis bunul. Suma de bani, care era indicată în hotărîre, a fost depusă pe contul oficiului de executare Ungheni, diferența i-a fost transmisă debitorului prin intermediul oficiului poștal. Debitor era xx. Peste ceva timp, bunul imobil i-a fost vîndut cetățeanului xxx. A explicat, că la momentul punerii sechestrului bunul imobil constituia din trei odăi și era **ilocuibil, practic nu avea tavan, era într-o stare deplorabilă**. Imobilul a fost vîndut cu prețul de 50.000 lei. Cunoaște că cetățeanul Leașciuc a făcut careva reconstrucții, însă mai tîrziu a aflat, că l-a vîndut, deoarece a nimerit într-un accident rutier și avea nevoie de bani. Nu cunoaște, la ce preț a fost vîndut bunul imobil de către xxx mai declarat, că anunțul cu privire la licitație era publicat în ziarul „Unghiul”, unde era indicat și prețul. Cunoaște cu exactitate, că atât Mihăilescu cât și Guțanu au fost informați prin scrisoare, că va avea loc licitația, însă nici unul din ei nu a contestat nimic. Nu cunoaște, din ce era formată datoria în sumă de 49.000 lei, el a participat doar la executarea hotărîrii. A menționat, că împreună cu doi martori a fost prezent și a participat la procedura de sechestrare. La tranzacția de vânzare-cumpărare a participat tot el, împuternicit prin procură. Privitor la această

tranzacție a fost telefonat de mai multe persoane, care au citit anunțul. Prețul a fost stabilit de către executor și ceilalți prezenți, în dependență de lotul de pământ, care au căzut de acord cu suma. Indică la faptul, că **toți participanții, fiind înștiințați legal, cu avize de recepție, nu au contestat prețul stabilit.**

Lecturând ordonanța de punere sub învinuire, rechizitoriul, cât și sentința, adoptată de instanța de fond, Colegiul penal consideră, că în ședința de judecată nu au fost prezentate probe, ce ar dovedi prezența elementelor obligatorii ale componenței de infracțiune, prevăzută de art. 329 CP și pe acest episod, or, în așa caz soluția instanței de fond este una ilegală, nemotivată, ce contravine și materialelor cauzei penale.

Potrivit art. 113 Cod penal, *calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele, care efectuează urmărirea penală și de către judecător, iar noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespondenței exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzută de norma penală.*

Astfel, **obiectul** juridic al componenței de infracțiune, prevăzute de art. 329 Cod penal „*negligența în serviciu*”, constituie buna desfășurare a activității de serviciu, care presupune îndeplinirea corectă și conștiincioasă de către persoana cu funcții de răspundere a *obligațiilor de serviciu*, iar latura obiectivă se realizează prin *încălcarea obligațiilor de serviciu* prin neîndeplinirea sau prin îndeplinirea defectuasă a acestora, încălcare care a produs urmările prevăzute de lege. *Prin obligațiunile de serviciu se înțeleg toate obligațiunile care cad în sarcina unei persoane cu funcție de răspundere potrivit normelor legale și subordonate legii, ce reglementează serviciul respectiv. Aceste norme pot fi indicate expres în lege, hotărâri ale Guvernului, regulamente de serviciu, instrucțiuni etc.*

Analizând procedura de executare pe acest episod, Colegiul penal ajunge la

concluzia, că toate acțiunile pe această procedură au fost întreprinse în conformitate cu Codul de executare, valabil la momentul executării și nicidecum după modificările din 02.07.2010, în vigoare din 07.09.2010, după cum se face referire în actul de învinuire.

În susținerea acestei concluzii, instanța de apel statuează pe dispozițiile art. 114 al. (5), 122, 125 al. (1), 136 Cod de executare (în redacția până la modificările în vigoare din 07.09.2010).

Art. 114 al. (5) Cod de executare:

Procesul-verbal de sechestrare și/sau de ridicare a bunurilor poate fi contestat în termen de 7 zile de la data întocmirii sau comunicării acestuia, după caz.

Art. 122 al. (1) Cod de executare:

Dacă debitorul nu a exercitat benevol documentul executoriu și dacă actele de aplicare a sechestrului asupra bunurilor nu au fost contestate în termenul prevăzut în art. 114 din prezentul cod, executorul judecătoresc este obligat, în cel mult 10 zile, să inițieze procedura de vânzare a bunurilor sechestrate.

Art. 125 al. (1) Cod de executare:

Anunțul despre desfășurarea licitației se publică într-un ziar local mai răspândit și se afișează în sediul oficiului de executare respectiv..

Cu derogare de la cerințele legii, instanța de fond la pronunțarea sentinței pe cauză n-a ținut cont de circumstanțele de fapt și de drept, în care s-a produs executarea documentelor executorii, circumstanțe, ce denotă lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate pe acest episod.

Administrând probele, instanța de fond, a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate P.Guțanu, a martorilor acuzării, fără a le da o apreciere obiectivă și fără a se ține cont de alte circumstanțe și împrejurări, care servesc la stabilirea adevărului în prezenta cauză.

Aceste circumstanțe sunt următoarele:

- La **05.11.2009** a fost primit spre executare documentul executoriu nr. 2-1263/08, emis de judecătoria Ungheni la **08.12.2008**, privind încasarea de la xxx și xxx în beneficiul lui xxx a sumei de 48763,29 lei, cu acordarea termenului de executare benevol de 15 zile. Încheierea a fost înmănată contra semnătură lui xxx la **05 noiembrie 2009**, fapt confirmat prin semnătura lui, nu a fost contestată și respectiv are caracter legal, obligatoriu și executoriu. A fost intentată procedura de executare 8-107/09 (8-662/2010).
- La **21.01.2010** prin încheierea executorului judecătoresc s-a dispus aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile ale debitorului Mihăescu Elizaveta și Guțanu Pavel și anume casa de locuit, situată în or. Ungheni, str. Z.Arboare,42 (f.d. 109 vol.1)
- La **08.02.2010** a fost întocmit proces-verbal de sechestrul, valoarea imobilului **cu uzura de 80%** fiind indicată de **50000 lei**. xxx nu a fost prezent, iar xxx a refuzat semnarea actului, fapt consemnat în procesul-verbal. Procesul-verbal a fost întocmit în trei exemplare, unul fiind înmănat lui xxx. Procesul-verbal nu a fost contestat și astfel, în baza art. 122 al. (1) Cod de executare (redacția veche) bunul a fost expus la licitație pentru data de 10.03.2010;
- La **10.03.2010** urma să aibă loc licitația publică pentru vânzarea bunului imobil și anume casa de locuit, situată în or. Ungheni, str. Z.Arboare,42, anunțul fiind publicat, în conformitate cu prevederile art. 125 al. (1) Cod de executare, în ziarul mai răspândit în or. Ungheni: „Expresul de Ungheni” din **19.02.2010**;
- la **10.03.2010** a fost emisă încheierea privind organizarea unei noi licitații, deoarece la licitație nu a fost înregistrat

nici un participant la prima licitație și bunul nu s-a vândut. Încheierea a fost expediată părților, care nu a fost contestată.

- La **25.03.2010** bunul în proprietate, nevândut la licitație, și anume casa de locuit, situată în or. Ungheni, str. Z.Arборе,42, a fost transmis, în baza art. 136 al. (1) Cod de executare, la prețul de 50000 lei creditorului următor xxx (f.d.9 vol.1), iar diferența de preț în sumă de 1236,71 lei fiind restituiți proprietarului xxx.

Colegiul penal constată netemeinicia învinuirii, aduse lui Țăruș Aurica,

referitor la prețul imobilului, ce se pretinde de partea acuzării ca fiind diminuat de către inculpată de la suma de 279777 lei la 50000 lei.

În acest context instanța de apel reține, că xxx i se impută faptul, că și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu ca urmare a unei atitudini neglijente, ce s-a manifestat prin faptul, că ea, în cadrul procedurii de executare nr.8-106/10, intentată întru executarea documentului executoriu nr.2-1263/08 din 08.12.2008, emisă de judecătoria Ungheni, privind încasarea de la Mihăescu Elizaveta și Guțanu Pavel, în mod solidar, a sumei de 47343,00 lei și taxa de stat 1420,29 lei total 48763,29 lei, prin încheierea din 08.02.2010, a aplicat sechestrul asupra casei de locuit din or. Ungheni, str. Z.Arборе 42, cod cadastral 9201114431.01. În procesul sechestrului, imobilul nominalizat a fost evaluat la **prețul de 50000 lei, prețul de piață al imobilului fiind, însă, de 279777 lei, circumstanța, ce a permis producerea unor urmări grave, sub forma de un prejudiciu în proporții deosebit de mare cet. xxx si xxx.**

În susținerea învinuirii în această parte, atât organul de urmărire penală

cât și instanța de fond, a făcut referire la art. 117 Cod de executare, care însă în redacția la momentul săvârșirii faptei nu are relevanță pe caz, deoarece prevedea **păstrarea obiectelor de valoare, ridicate de la debitor.**

Referitor la faptul, că xxx, ca executor judecătoresc a diminuat valoarea obiectului evaluării și anume a casei de locuit, situată în or. xxx. instanța de apel reține următoarele:

Potrivit art. 113 Cod de Executare (în redacția 2004 până la modificările în vigoare din 07.09.2010)

(1) *Evaluarea bunurilor, supuse sechestrului se efectuează de către executorul judecătoresc la prețurile medii de piață din localitatea respectivă.*

(2) *Dacă evaluarea bunurilor este dificilă ori debitorul sau creditorul contestă valoarea bunului, determinată de executorul judecătoresc, executorul judecătoresc va antrena pentru evaluare un specialist din domeniu”.*

Codul de executare nu definea noțiunea de „evaluare”, legiuitorul oferind definiția acestei noțiuni în Legea nr. 989 din 18.04.2002 cu privire la activitatea de evaluare.

Astfel, conform acestui text legislativ prin **evaluare** se înțelege „procesul de determinare a valorii obiectului evaluării **la o dată concretă, ținându-se cont de factorii fizici, economici, sociali și de altă natură, care influențează asupra valorii”.**

Așadar, legislatorul indică prin definiția în cauză, că activitatea de evaluare este una complexă, implicând corelarea activității de determinare a valorii obiectului cu mai mulți factori. Primul asupra căruia indică legiuitorul este cel **temporal**, adică **valoarea bunului este determinat la o dată concretă** în funcție de starea în care se află bunul la acel moment. Alți factori de importanță în activitatea de evaluare sunt cei de ordin fizic (**calitățile obiectului**), economic (conjunctura pieței), sociali (valoarea sa cultural-istorică, infrastructura, în cazul unui imobil).

Ținând cont de caracterul complex al evaluării, cât și de faptul, că executorul judecătoresc nu dispune de cunoștințe speciale, necesare pentru efectuarea unei evaluări conforme rigorilor prezentate mai sus (legea citată referindu-se la ecvaluatori profesioniști), în contextul procedurii de executare silită, **evaluarea obiectului de către executorul judecătoresc se va face cu o oarecare aproximație, indicându-se pe cât e posibil valoarea obiectului.**

Într-adevăr, după cum rezultă din conținutul contractului de vânzare-cumpărare din **08.11.2010**, încheiat între xxx, imobilul de pe xxx, or. xxx a fost vândut, potrivit pct.3.1. al contractului la un preț de 17000 euro, echivalent a 279777 lei (f.d. 122-123 vol.1). Însă, partea acuzării nu a prezentat probe, ce ar fi arătat, că și la momentul sechestrării- **08.02.2010** și transmiterii imobilului dat, în procedura de executare – la data de 25.03.2010, costul lui era de 279777 lei. De către partea acuzării nu a fost combătută versiunea inculpatei, că la **momentul transmiterii** imobilului în cauză – **25.03.2010** el nu valora mai mult de **50000 lei**, după cum a fost prețuit, or, cele susținute de către inculpată în această parte se confirmă atât prin declarațiile martorului xxx, cât și prin probele scrise.

Astfel, în ședință s-a constatat, că la momentul aplicării sechestrului,

08.02.2010, în casa de pe xxx, nu locuia nimeni, fapt ce rezultă din declarațiile inculpatei xxx, confirmate și de martorul xxx în ședința instanței de apel.

După cum a relatat martorul xxx în ședința instanței de apel, bunul imobil constituia din trei odăi și era **ilocuibil, practic nu avea tavan, era într-o stare deplorabilă.**

Relevante în acest aspect sunt și declarațiile martorului xxx, date în instanța de fond (declarațiile fiind cercetate în ședința instanței de apel), potrivit cărora el a cumpărat casa de la V.Liștiuc, care era după accident și vindea casa, deoarece avea nevoie de a se trata. xxx n-a avut nici o tangență cu vinderea casei.

Susținerile inculpatei xxx, că la evaluarea bunului imobil ea a reeșit

din valoarea bunului dat **la momentul evaluării** și, deci, prețul lui nu era mai mare de 50000 lei, după cum a fost prețuit de către ea, se confirmă, în afară de declarațiile martorului xxx și prin probele scrise pe cauză ca :

- Informația de la Întreprinderea de Stat „Cadastru” (f.d. 18 din procedura de executare nr. 8-107-10), conform căreia valoarea terenului aferent casei de locuit de pe str. xxx este estimată cu **12212 lei**, iar a casei de locuit de **26970 lei**, ce în total alcătuiește **suma de 39182 lei**;
- Contractul de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață din **16.01.2008** (f.d. 76 vol.1), potrivit căruia Mihaescu Elizaveta transmite în proprietate lui Guțanu Pavel casa de locuit, amplasată în or. Ungheni, str. Z.Arboare, 42, prețul imobilului constituind la acel moment **69969 lei** ;
- Avizul de plată a impozitului pe bunurile imobiliare pentru anul 2009 (f.d. 86 vol.1), potrivit căruia valoarea casei de locuit str. Z.Arboare, 42, este de **48161,00**, iar a terenului- de **21808 lei**, ce constituie în total **69969 lei**;
- Contractul de înstrăinare a imobilului cu condiția de întreținere pe viață datat cu 18.05.2004, încheiat între xxxca (f.d. 110), potrivit căruia bunul imobil de pe str. xxx a fost prețuit de părți la **38518,50 lei**.

Astfel, din conținutul înscrisurilor, enumerate mai sus, se constată, că la data de

08.02.2010, când a fost pus sechestru și a fost evaluat imobilul, cât și la data de **25.03.2010**, când a fost transmis imobilul în contul stingerii datoriei, prețul lui nicidecum nu putea fi de **279777 lei**, după cum pretinde acuzarea, ci tocmai arată la prețul mediu de **50000 lei**, după cum a fost evaluat de către executorul judecătoresc xxx.

Mai mult, deși bunul a fost evaluat încă la data de **08.02.2010**, procesul-

verbal de sechestru fiind adus la cunoștință părților, nici una din părți nu a contestat valoarea bunului, determinată de executorul judecătoresc, și, astfel, potrivit art. 113 al. (2) Cod de executare, executorul judecătoresc nu avea temei de a antrena pentru evaluare un specialist din domeniu, prezumându-se că părțile au fost de acord cu evaluarea, efectuată la momentul executării. În suportul acestei concluzii este și faptul, că partea vătămată xxx, care în procedura de executare avea calitatea de debitor solidar și, în această calitate, nu s-a folosit de drepturile sale de a contesta actele executorului judecătoresc, astfel încât aceste acte au devenit legale, obligatorii și executorii, a înaintat pretenții tocmai la data de **08.12.2010** (f.d. 6), deci peste zece luni din momentul evaluării bunului de către executorul judecătoresc, când, după cum s-a constatat mai sus, casa a suferit îmbunătățiri esențiale și costul ei s-a schimbat.

De către instanța de fond nu s-a luat în considerație circumstanțele procedurii de executare și anume: imobilul a fost transmis creditorului la prețul de 50000 lei, care la rîndul ei l-a înstrăinat altei persoane- xxx tot la prețul de 50000 lei. Faptul, că, ulterior, xxx a înstrăinat imobilul dat la prețul de 279777 lei, nu are nici o tangență la xxx, or, **prețul de piață de 279777 lei, a apărut la altă dată, după reconstrucția casei**, în cadrul altor contracte civile, la care ea n-are nici o atribuție.

Transmiterea bunului către creditor a fost o acțiune legală, efectuată în conformitate cu prevederile art. 136 Cod de executare (redacția până la 07.09.2010), potrivit căruia *în cazul, în care s-a declarat, că licitația nu a avut loc, creditorul este în drept să preia bunurile la suma evaluării inițiale.*

În circumstanțele date, Colegiul penal ajunge la concluzia, că în acțiunile lui xxx e lipsă latura obiectivă a infracțiunii incriminate, or, cele constatate în ședința de judecată indică la îndeplinirea corespunzătoare a obligțiilor de serviciu; lipsa urmărilor prejudiciabile, și anume – daune în proporții mari, cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, or, de către partea acuzării n-au fost prezentate probe, că la momentul evaluării bunului imobil de către executorul judecătoresc prețul lui era de 279777 lei.

Din cele indicate mai sus rezultă, că învinuirea, adusă inculpatei xxx, se bazează numai pe presupuneri, din care rezultă dubii rezonabile privind vinovăția ei, or, potrivit art. 8 al. (3) CPP, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

În atare circumstanțe, în condițiile când în suportul probațiunii de vinovăție nu au fost aduse probe, ce ar demonstra cu certitudine faptul, că xxx a comis infracțiunea imputată, Colegiul penal conchide, că lipsește temeiul juridic pentru răspunderea penală și, deci, xxx urmează a fi achitată.

Conform art. 390 al. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, *dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, se adoptă sentința de achitare.*

Epizodul în raport cu partea vătămată xxx, potrivit căruia acțiunile lui Țăruș Aurica au fost încadrate în baza art. 329 al. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel reține, că xxx se învinuiește de organele de urmărire penală în faptul, că, *activând în funcție de executor judecătoresc, potrivit Ordinului nr.597 din 06.09.2010 a Ministerului Justiției, în virtutea carui fapt într-o instituție de stat i-au fost acordate drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorităților publice, la executarea titlului executoriu nr. 2-1947/10 din 08.12.2010, emis de Judecătoria Ungheni, privind încasarea de la cet. Starosta Eduard în beneficiar lui Hanganu Veaceslav a datoriei în sumă de 400 euro, echivalent cu 6400 lei contrar art. 27 alin. (4) Cod de executare, care prevede că*

„executorul judecătoresc aplica măsurile de asigurare a acțiunii în limitele valorii revendicărilor din acțiune”, la 08.10.2011 a dispus, prin încheiere, aplicarea sechestrului pe autocamionul de model "PEUGEOT J5" cu n/î UN AT 277 la prețul de 32000 lei, care aparținea debitorului Starosta Eduard, și pe autocamionul de model „PEUGEOT J5” cu n/î UN AL 747 la prețul de 40000 lei, folosit în baza procurii de către parintele debitorului Starosta Ion, proprietar fiind cet. Eșanu Nicolae, deși, pentru asigurarea revindicării era suficientă sechestrarea unui singur autocamion. In așa mod, s-a dispus sechestrarea unor bunuri, valoarea totală a carora, depășeste vadit valoarea revendicării din acțiunea respectivă, inclusiv a unui bun, care nu aparține debitorului. In baza încheierii respective, la 25.10.2010, autocamionul de model „PEUGEOT J5” cu n/î UN AL 747, care era folosit de către Starosta Ion, a fost reținut, fiind sechestrat de către executorul judecătoresc A. Țaruș, din care motiv Starosta Ion nu a putut folosi autocamionul pentru necesități personale în activitatea de zi, suferind prejudiciu considerabil pentru d-lui, inclusiv faptul aflării în autocamion a produselor în sumă de 2500 lei.

În drept acțiunile xxx au fost încadrate în baza **art. 328 al. (1) Cod penal** și anume: *săvârșirea de către o persoană cu funcții de răspundere a unor acțiuni, ce depășesc în mod vadit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldate cu cauzarea daunei în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice.*

Referitor la acest episod, inculpata xxx a declarat, că nu se face vinovată și susține declarațiile, date în instanța de fond, din care rezultă, că a primit spre executare două titluri executorii, ce au fost prezentate de către creditorul V.Hanganu. Printr-o cerere scrisă creditorul i-a indicat, că E.Starosta dispune de două mijloace de transport. Nu știa, dacă automobilele aparțin lui Starosta, a pus interdicție de înstrăinare a lor. Încheierea a fost expediată spre executare la direcția de înregistrare a transportului auto și la poliția rutieră, cât și părților ce erau pe procedura de executare. Prin încheierea emisă se interzicea înstrăinarea, dar nu se pfevedea ridicarea și reținerea mijlocului de transport. Ea numai a aplicat măsura de asigurare în temeiul art. 53 Cod de executare. Mai apoi, Hanganu s-a prezentat la birou și a înștiințat-o, că a primit banii și a solicitat încetarea procedurii de executare și ridicare a sechestrului (f.d. 168-189 vol.2).

Partea vătămată **Starosta Ion** a declarat în instanța de apel, că a achitat lui xxx suma de 400 euro, aceasta constituind suma, ce era dator fiul său, pentru ca ea să nu-i ia automobilul. Automobilul era pe procură, nu era oformat pe numele lui. Fiul nu are nimic comun cu automobilul lui, **el deține tot un așa autocamion, diferențiindu-se doar printr-o cifră numărul de înregistrare. xxx s-a încurcat și a luat automobilul lui.** A scris cerere la poliție chiar a doua zi. În bus avea marfă, pentru care a plăti 20000 lei, însă nu are documente fiscale pe marfa procurată. Toată marfa s-a stricat, avea banane, portocale, roșii. Automobilul a fost luat pe la orele 04.00 dimineața. Nu a știut, că automobilul a fost luat, a telefonat la poliție și abea peste o oră i s-a comunicat, că xxx a luat-o împreună cu 2 persoane. I-a explicat lui xxx, că nu dorește să plătească 400 euro pentru fiul său, dar numai după ce a plătit, xxx i-a dat o hîrtie, cu care a mers la poliție și de acolo a luat automobilul. Declară, că acei 400 euro, pe care i-a dat lui A. Țaruș, ea nu i-a luat ei, ci i-a dat cui era dator fiul său. A explicat, că el **nu a văzut personal, ca xxx a luat busul.** Are pretenții materiale față de xxx în sumă de 400 de euro și 10000 lei pentru marfa, care s-a stricat. (f.d.274-2275, 333 vol.2).

După evaluarea integrală a probelor prezentate în ședința instanței de fond și cele cercetate și verificate în ședința de apel, Colegiul penal ajunge la concluzia, că nu și-a găsit confirmare vinovăția inculpatei Țaruș Aurica și ea urmează a fi achitată din motivul, că în acțiunile ei nu s-a constatat prezența elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate.

Reeșind din probele prezentate de acuzare și administrate atât în instanța de fond cât și de apel, Colegiul penal menționează, că nu a fost demonstrată prezența laturii obiective a infracțiunii de **exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu.**

Latura obiectivă a infracțiunii, prevăzute de art. 328 al. (1) CP, se realizează prin săvârșirea de către persoană a unor acțiuni, care depășesc limitele și drepturile, acordate prin lege. Pentru existența infracțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu este important ca prin fapta comisă persoana cu funcții de răspundere să-și depășească în mod vadit, cert și fără îndoiele limitele competenței sale, stabilite prin Lege.

Potrivit rechizitoriului latura obiectivă a infracțiunii imputate lui xxx s-a realizat prin faptul, că contrar *“art. 27 alin. (4) Cod de executare, la 08.10.2011 a dispus, prin încheiere, aplicarea sechestrului pe autocamionul de model "PEUGEOT J5" cu n/î UN AT 277 la prețul de 32000 lei, care aparținea debitorului Starosta Eduard, și pe autocamionul de model „PEUGEOT J5” cu n/î UN AL 747 la prețul de 40000 lei, folosit în baza procurii de către parintele debitorului Starosta Ion, proprietar fiind cet. Eșanu Nicolae, deși, pentru asigurarea revindicării era suficientă sechestrarea unui singur autocamion. In așa mod, s-a dispus sechestrarea unor bunuri, valoarea totală a carora, depășeste vadit valoarea revendicării din acțiunea respectivă, inclusiv a unui bun, care nu aparține debitorului”.*

În acest context Colegiul penal, reține, că potrivit procedurii de executare, la 08.10.2010 în adresa executorului judecătoresc xxx a parvenit cererea lui Hanganu Veaceslav de executare a două titluri executorii privind încasarea de la Starosta Eduard a sumei de 400 euro și 250 lei cheltuieli de judecată, fiind intentată, prin încheierea din 08.10.2010 procedura de executare.

În scopul derulării cu succes a executării documentului executoriu, prin încheierea executorului judecătoresc din 08 octombrie 2010 s-a dispus **aplicarea sechestrului** pe bunurile mobile ale debitorului xxx, a.n. 05.12.1972 și anume : PEUGEOT J5 culoare alb nr. înm. UN AL 747 și PEUGEOT J5 culoare alb nr. înm UN AT 277, dispunându-se prin aceeași încheiere transmiterea încheierii Direcției de înregistrare a transportului auto m. Chișinău, str. Salcîmilor, 28 și RP Ungheni.

Din declarațiile martorului M. Rîbcic din ședința instanței de fond rezultă, că a primit indicație de la șeful Poliției rutiere de a ridica automobilul de model „Peugeot”, ce aparținea lui Starosta, dar nu i-a fost prezentat careva act. V.Hanganu i-a arătat, unde se află automobilul lui Starosta. Pe la orele 20.00-21.00, împreună cu V.Hanganu, A.Gîrbu și M. Fornea și câteva persoane necunoscute au ridicat automobilul lui Starosta și dus la parcare. A Țaruș nu a asistat la ridicarea automobilului și nici nu a informat-o despre reținere (f.d. 97 vol.2).

Astfel, în încheierea de asigurare a executării **nu era indicat ridicarea mijlocului de transport sau reținerea lui.** Faptul, că la

25.10.2010 colaboratorii Poliției Rutiere Ungheni au reținut mijlocul de transport „Peugeot J5”, nr. de înmatriculare UNAL 747, nu poate fi pus în vina inculpatei, or, prin încheierea, menționată **nu s-a dispus și ridicarea** mijlocului de transport. Ține de competența și obligația colaboratorilor de poliție să execute întocmai actele juridice, venite în adresa lor. În cazul dat, erau obligați să verifice, cine era proprietarul unității de transport și, în caz de constatare, că unitatea de transport nu-i aparține persoanei, indicate în încheierea executorului judecătoresc, acesta trebuia informat corespunzător.

Pentru existența infracțiunii de exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu un **semn obligatoriu** constituie prezența **daunelor în proporții considerabile** inetreselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice.

Prin actul de învinuire se susține, că în rezultatul sechestrării automobilului Starosta Ion nu a putut să se folosească de automobil, *suferind prejudiciu considerabil pentru d-lui, inclusiv faptul aflării în autocamion a produselor în sumă de 2500 lei.*

La acest capitol Colegiul penal menționează, că atât la urmărirea penală cât și în ședințele de judecată nu s-a confirmat prin probe prezența daunei în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice și anume lui Starosta Ion în sumă de 2500 lei.

Materialele cauzei nu conțin nici un înscris, din care ar rezulta pricinuirea acestui prejudiciu cât și mărimea lui, învinuirea fiind bazată numai pe declarațiile părții vătămate I. Starosta, care sunt și contradictorii.

Așa, la depunerea cererii el a invocat, că i-a fost pricinuită o pagubă materială în sumă de 6400 lei și un prejudiciu moral în sumă de 2500 lei (f.d. 2-3), fiind audiat în calitate de parte vătămată la urmărirea penală la data de 15.07.2011 a indicat, că i s-a cauzat un prejudiciu material în sumă de 48750 lei ce constă din 2500 euro sau 40000 lei prețul automobilului, 6250 lei din suma de 400 euro, pe care a achitat-o și 2500 lei pentru fructele citrice, care s-au stricat (f.d. 11 vol.2), iar fiind audiat în ședința instanței de fond a invocat că are pretenții, ce se constituie din 400 euro, o mie lei-cheltuielile pentru avocat și valoarea mărfii în sumă de 10000 lei (f.d. 82 vol.2).

În ședința instanței de apel I. Starosta a susținut faptul, că i-a fost pricinuită pagubă prin sechestrarea automobilului, explicând tot odată, că nu deține careva documente, ce ar dovedi faptul, ce avea marfă în automobil la momentul sechestrării lui, în ce cantitate, cât și valoarea ei.

Instanța a considerat dovedită vina în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 328 al. (1) CP, deși nu există nici o probă privitor la mărimea prejudiciului cauzat părții vătămate, or, în așa condiții nu este dovedită prezența elementului obligatoriu - prezența **daunelor în proporții considerabile** intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice

Tot odată Colegiul penal ajunge la concluzia, că nu a fost dovedită nici prezența **laturii subiective**, or, nu a existat intenția executorului judecătoresc de a leza drepturile unei sau alte persoane, nefiind probată prin nimic intenția directă de a leza drepturile proprietarului unității de transport „Peugeot J5” cu nr. de înmatriculare UNAL 747. Intenția a fost de a respecta legea, de a realiza dreptul creditorului la executarea hotărârii judecătorești.

În acest aspect, instanța de apel reține, că xxx nu a dispus ridicarea automobilului, și nu l-a ridicat. În calitatea sa de executor judecătoresc, ea, doar a întocmit procesul-verbal de punere a sechestrului, or, prin această acțiune nu a urmărit intenția de a provoca daune intereselor lui I. Starosta, ci de executare a hotărârii judecătorești, primite spre executare.

Mai mult, după cum a menționat însăși partea vătămată xxx în ședința instanței de apel **el deține tot un așa autocamion, ca și fiul său, diferențiindu-se doar printr-o cifră numărul de înregistrare. xxx s-a încurcat și a luat automobilul lui.**

Relevant e și faptul, că xxx nu a participat la ridicarea automobilului și deci, nu se poate de concluzionat, că ultima își dădea seama de survenirea daunelor și dorea acest lucru.

Prin urmare cele menționate exclude intenția inculpatei de a depăși careva atribuții de serviciu acordate de lege.

Pe lângă aceasta, concluziile instanței de apel privind achitarea inculpatei de sub învinuirea comiterii infracțiunii imputate, coroborează și cu următoarele circumstanțe.

Potrivit art. 8 alin. (3), 66 alin. (2) pct. (1), 281 alin. (2), 296 alin. (2) Cod de procedură penală, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, actul de învinuire trebuie să cuprindă formularea învinuirii cu indicarea datelor importante pentru formularea învinuirii, cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivelor și **semnelor calificative pentru încadrarea juridică faptei.**.. Inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit.*

Conform rechizitoriului, inculpata este acuzată că: „*In baza încheierii din 08.10.2011 a dispus aplicarea sechestrului pe autocamionul de model „PEUGEOT J5” cu n/î UN AL 747, care era folosit de către Starosta Ion, care la 25.10.2010, a fost reținut, din care motiv Starosta Ion nu a putut folosi autocamionul pentru necesități personale în activitatea de zi, suferind prejudiciu considerabil pentru d-lui, inclusiv faptul aflării în autocamion a produselor în sumă de 2500 lei.*

Indicînd în rechizitoriu, că prin acțiunile inculpatei Starosta Ion a suferit un prejudiciu considerabil, inclusiv a unui prejudiciu material în sumă de 2500 lei, organul de urmărire penală nu a specificat în învinuire din ce anume se constituie prejudiciul cauzat.

Prin urmare, învinuirea înaintată inculpatei este una incompletă, neclară și divergentă, adică este una dubioasă. O asemenea învinuire a afectat dreptul inculpatei de a ști pentru ce faptă este învinuită, adică dreptul la apărare.

Totodată, art. 8 alin. (3), 24 alin. (2), 325 alin. (1), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, prevăd că *instanța judecătorească nu*

este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea nculpatului.

Astfel, instanța de judecată nu este în drept să completeze din oficiu învinuirea cu circumstanțe în fapt, care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatei, și să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent, că instanța de fond a comis erori de drept, că hotărârea atacată nu conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În atare circumstanțe, în condițiile, când nu s-a demonstrat de organul de urmărire penală, că în acțiunile lui xxx este prezentă latura obiectivă și subiectivă, ce ar demonstra prezența componentei de infracțiune, prevăzută de art. 328 al. (1) Cod penal, Colegiul penal conchide, că lipsește temeiul juridic pentru răspunderea penală și, deci, xxx urmează a fi achitată, din motivul, că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Conform art. 390 al. (1) p. 3) CPP, *dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, se adoptă sentința de achitare.*

Referitor la acțiunile civile, Colegiul penal reține prevederile art.387 al. (2) pct.2) CPP, potrivit căruia, *instanța nu se pronunță asupra acțiunii civile, dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sunt prezente elementele infracțiunii ...*

Deci, instanța de apel, pornind de la prevederile art. 387 al. (2) pct. 2) CPP, nu se va pronunța asupra acțiunilor civile înaintate de către părțile vătămate.

În așa împrejurări, se impune soluția, prevăzută de art. 415 al. (1) p. 2) CPP, apelul inculpatei și a avocatului se admite, sentința se casează cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

5. Conducându-se de art. 415 al.(1) pct. 1) lit.c), pct.2), art. 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal ,

D e c i d e e :

Respinge ca nefondate apelurile, declarate de către părțile vătămate xxx și xxx împotriva sentinței judecătorești Ungheni nr. 1-17/2013 din 11.01.2013.

Admite apelul, declarat de către inculpata xxx și avocatul său xxx, împotriva sentinței judecătorești Ungheni nr. 1-17/2013 din 11.01.2013, sentință care se casează, cu adoptarea unei hotărâri noi, potrivit ordinii prevăzută pentru prima instanță, după cum urmează:

XXX se achită de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 329 al. (2) lit.b) și art. 328 al. (1) Cod penal, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Procedurile executorii nr. 785,790 și nr. 8-107-10 de restituit executorului judecătoresc xxx.

Decizia e susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Președintele ședinței

Judecători :

Notă: Decizia motivată pronunțată public la data de 11.04.2014.